Prologus in dyalogos ſequē-
tes. exprimēs qꝫ neceſſariū ſit noſſe que hic ſcribūtur

Nota vtilita-
tē magnā in le
ctōe hui⁹ libri.

Hic queſo lector. huc oculos animūqꝫ ꝯuerte. de reb⁹ enī magnis loquuturus ſum. Hic doceberis quaꝫ debeas de te noſſe ſcientiā. Hic diſces quicūqꝫ hō rōnalis es quid ipſe ſis. q̇d tibi. q̇d deo. q̇d proximo debeas. Hic diſces tuū laudare opificem. diligere. honorare. metuere. reuereri. teipſum aūt deſpicere. ⁊ ꝓpriū amorē. laudē. fauorēqꝫ acriter aſpernari. Hic diſces omnē de deo ⁊ de hoīe veritatē. ⁊ que tibi nccāria ſunt ad omnem ꝑfectōem vt apprehendas verā vitā. Hic diſces quicq̇d in ſacra ſcriptura diffuſe ꝑcipit̃. ⁊ diſcuſſo ignorātie nubilo luce clarius cūcta pateſcent. Hic diſces oīes q̄ de deo deqꝫ homine formari poterūt diſſoluere queſtiones. Hic agnoſces oīes errores. ſectas. ⁊ opiniones phoꝝ. paganoꝝ. hereticoꝝ. ⁊ q̇cquid ſane fidei ꝯtrariū eſt facile dep̄hendes Hic tibi q̇cquid ſparſim in ſacris doctoꝝ libris diſputatū eſt collectū oppanditur. Hic diſces a quo ⁊ ꝓpter quid factus ſis. qđ bonū qđve ſit malū tuū. quid obligariſ. cui. ⁊ ꝓpter q̇d obligatus ſis. Hic diſces agnoſcere ruinam. corruptōem. cladem. miſeriā. ⁊ damnatōem generis humani. ⁊ vn̄ hec mala oīa pullularint. Hic diſces quid hō in p̄ma ꝯditione fuerit. vn̄ ceciderit. quo ſuerit. in quos latrones inciderit. quas plagas ſuſceperit. ⁊ qꝫ longe a p̄ma ꝑfectione exularit. ⁊ quib⁹ tandem remediꝭ ⁊ cuius miſeratōne reparatus ſit Hic diſces omnē humilitatē. obedientiā. benignitatem. iuſticiā. charitatē. veritatē. Hic aſpernaberis omneꝫ arrogantiā. ſupbiam. inuidiā. ⁊ quicq̇d virtutis eſt ⁊ gratie ꝯſequeris. Hec tibi magis cognitu ſunt neceſſaria qꝫ ſi noſces ſideruꝫ curſus. herbaꝝ vires. ⁊ quicq̇d aut poeta aut rhetor inſtruit aut phs. Vana eſt enī oīs induſtria que nō innitit̃ ſcientie dei. Hec ſcientia argumenta affert ſolidiſſima quib⁹ p̄t ꝯtradicere nemo. arguit enī per ea que ſunt cūctis certiſſima. vt ſunt hō ceterēqꝫ creature. atqꝫ ideo hec ſcientia nō alios teſtes exigit p̄ter hominē qui hec norit. Nec te ſcandalizet rogo ꝙ a reb⁹ infimis ⁊ humilib⁹ exordiū ſumit. hec enī humilia ad ſumma te faſtidia ſubleuabūt. Quanto nempe in imo fodoris fundamentum. tanto celſiora culmina poteris ſublimare. Nam p̄ncipia huius artis res ſunt que ⁊ palpari ⁊ cerni poſſunt. que quāto ſunt viliora tanto ſunt firmiora ad id qđ probare cōtendimus. Scripturas ſacras facile quis impia interp̄tatiōe ſubuertere poteſt. ſed nemo eſt tam execrādi dogmatis hereticus qui nature librū falſificare poſſit. in quo manifeſtis obtutib⁹ oīa ꝓpalantur.

¶ Pronus igit̃ mi ſuauiſſime lector iſtuc acceſſeris. animi tui lucra maxima reportaturus. Nunqꝫ te liber iſte dimittat donec in gemitū lachrymaſqꝫ ſoluaris ⁊ ſcelerum tuoꝝ te peniteat. Qꝫ ſi tam du

Pꝛologus et introductio

ra pꝛecoꝛdia poſſederis vt ingemiſcere ac dolere nō poſſis. iam acri-
ter pꝛimeſce. qꝛ coꝛ durū male habebit in nouiſſimis.

¶ Finit pꝛologus

Inter magiſtrum Raymūduꝫ

Sebūdium ⁊ dominū Dominicū seminiuerbium de natura homi-
nis inquātum homo eſt. ⁊ de his ꝙ ſunt neceſſaria homini ad cogno-
ſcendū ſeipſum. deū. ⁊ pꝛoximū. ⁊ oīe debitū quo deo obligatur ⁊
pꝛoximo. diſputatio incipit feliciter

Iſagogicū ſeu introductoriuꝫ

in materiam ſubſequentem ¶ Raymūdus

Unde nūc venis mi dominice. et quoꝛſum ſub hoc dilucu-
lo maturas iter ¶ Dominicus Hucad te ꝑpero. te que-
ro. te deſidero mi Raymūde ſuauiſſime ¶ Raymūdus
Gratiſſimus mihi hoſpes aduenisti. neqꝫ eñi inter moꝛta-
les quiſpiā eſt quem iocundius exceperim. Sed queſo te quid ante
oꝛtum ſolis ocius ſurrexiſti. rem certe grandem aliquaꝫ meditaris.
¶ Dominicus. Heſterno ſero cum eſſem in gymnaſio tholozano
poſt varias queſtiones explicitas audiui illic a narrantibꝰ hijs die-
bus (quibꝰ pro ꝯmuni vtilitate abſens fui) mirabilem te oīibꝰ co-
ram diſputatōem habuiſſe. qua ſanctioꝛem vtilioꝛē ve nemo ſe vn-
quāꝫ aſſerit audiſſe. tanteqꝫ fuiſſe virtutis vt nō illū vllatenus arbitrē-
tur hominē neqꝫ ſpem habere ſalutis qui ea nō fuerit a vicijs ad iu-
ſticiam permutatus. ¶ Raymūdus. Multū mihi homines tribu-
unt. ſed ipſi viderint qua id faciant rōne. ego fructuꝫ ingenij mei do-
mino dedicaui. ¶ Dominicus. Juſtiſſime id facis. Sed obſecro te
(hac eñi cauſa tam mane in tuū hūc agrum feſtinus deſcendi) vt mi-
hi que illic a te diſputata ſunt ſcriptis coꝛā exhibeas ¶ Raymūdꝰ.
Scripta eſt fateoꝛ diſputatio illa. ſed hey mi dominice Aurelꝰ ſul-
picius amicus noſter (iam ferme menſis eſt) liberū illū vt ſibi deſcri-
beret aſpoꝛtauit. Quid igitur tibi nūc faciam ¶ Dominicus. Nun-
quid tu me vacuū patieris abire. nūquid ideo ſine doctrina es. aut
induſtriā omnē perdidiſti quia liber ille a te dimiſſus eſt ¶ Ray-
mūdus. Sed quid tibi vis faciam. ¶ Dominicus. Certe vt videā
aperi mihi lumen ingenij tui ⁊ illaꝫ ſapientiam qua liberū illum dei
munere condidiſti. rurſum queſo mihi clemens aperias. Nihil tibi
obfuerit immo pꝛoderit multū ſi rem tam ſalutiferā etiā ſepties re-
ſumpſeris Preſtare etiā debes hoc amico tuo quē tua dignatōe ſem-
per ex animo charū habuiſti. ⁊ in petitōe tā neceſſaria nō fatigari.
Raymūdus. En pareo libens votis tuis ⁊ triū dierū diſputationi